

Güneşin Destan Yazdığı Diyarın Gecesinde

— s.-edip-yoru · 06 Mart 2009

Otelin lobisinde, şöminenin karşısında,
Çıtırdayan odunun sesleri eşliğinde,
Sehpada yanan mumun ışık kardeşliğinde,
Fonda çalan romantik musiki süzölmüşlüğünde,
Gönöl yarılığı sensizliğinde,
Yürek yalnızlığında, çayımı yudumluyorum...

Tavana asılmış avizelerin
Loşluktaki romantizmi bozmama korkusunun kovaladığı ezgide,
Azar azar asılmış alacalıkta alışılmışın ötesinde,
Övgü yönü ağır basan aralıklarda süzölüyorum.

Hiç yapmadığımı bir şeyi burada yaparak,
Gürültüyle çayımı karıştırarak,
Kaşığın cam bardağa ahenkli bir tonda tonlamasının yanında
Alaca karanlıkta zaten küçölmüş gözbebeğimi daha da kısarak,
Çayın buğusunu burnuma çekiyor, genzimde buğulandırarak,
Gönlümün gökkuşağına gönderiyorum...

Lobinin denize bakan tarafının tamamen camdan yapılmış açılmışlığında,
Denizi görebilme gayretinde;
Yanan mumların aksini
Ve loş avizelerin akislerini
Takip ederek perdelerin kıvrımlarında kayboluyorum...

Çayı birkaç defa yudumlama sonrasında,
Fark ettiğim çay tabağındaki yeşil nane yaprağını çayın buğusunda
Biraz tuttuktan sonra, işaret parmağım ve başparmağım arasında
Hafifçe sıkıyor, rayihasını genzimde hissedip tekrar çayın içine atıyorum.

Çayı tekrar karıştırıp buğusunu ve çayı girdaplayarak bir müddet seyrediyor,
Yanan mumun kırık camdan yapılmış fanusu ışığındaki
Titreşmelerine yüreğimdeki titreşmeleri
Eş yapıp kıvrılan buğuları yukarı çıkıncaya kadar
Takip edip oradan kayboluşuna endişe ediyorum...

Düşüncelerimin buharlaşması eşliğindeki benzerliğe hayret edip,
Çayın sıcaklığını avucumda eritip,
Bir yudum daha alıyorum.

Mum alevinin ince belli cam bardağın belindeki kıvrılışına,
Kırılarak oradan, bardak tabağının porselen beyazlığına,
Yaylar çizmesine inatla dokunmaya çalışıyorum.
Sağ elimin işaret parmağı dokunmaklığına,
Bardak bozuluyor, sihir bozuluyor, ritim bozuluyor.
Daha bir dokunaklı oluyor, ağlamakla doluyorum.

Bardaktan yudum alırken fakettiğim; kaybolan çayın sıcaklığına,
Kırları kora çeviren sevdalı yüreğin korunu ekliyor,
Dudağım yanıyor,
Muzip bir gülüş duyar gibi olarak hafifçe irkiliyorum.
Sanki koyu bal rengi göz ışıltılarına,
Mum ışığı yarenlik etti sanıyorum.

Titreyen mum ışığı sönecek gibi yapıyor,
Yerini yarenlik ettiği gözlere bırakırcasına.
Sonra vaz geçiyor, o da göz kırparcasına
Üç defa ışığını azaltıp çoğaltıyor.

Şömine karşısındaki ten rengi koltuklar,
Çıtırdayan odun ışığının titreşmeleriyle mumun titreşmelerini
Eşleştirip eski bir Anadolu ağıdı destanlığında raksa kaldırıyor.
Canlı piyano ve saksafon trendinin rindlerinde
Solgun ışıkların naifliği
Gamsız bir alemin ruh dekorunu demlendiriyor.

Tazelenen çay, tazelenen duygular,
Tazelenen hasret, tazelenen iç çekişler,
Tazelenen hayaller, tazelenen anlar,
Tazelenen anılar, tazelenen zamanlar...
Her şey taze burada, her şey,
Tap taze yeni doğan gün gibi, mutluluk gibi bir şey...

Güneşin destan yazdığı bu diyarda,

Güneş, ortak kabul etmese de yazdığı destanına;
Şöminede çitirdayan odunun ışığı, titreyen mumun alevi
Hatta avizelerin loşumsu ışıklarının camlara
Yansımalarının titreştirdiği oynaşlıklar adeta
Güneşe yalvarırcasına bu destana katılmaya can atıyor.

Titreyen mum alevinin fısıldayarak,
Tarihi görüntü verilmiş vazoya anlattıklarını,
Tazelenen çay duymaya can atıyor.
İçine atılan taze nane yaprağı,
Bardağın dibinde bulunduğu yerde arttırarak kalp atışlarını,
Yanlarına doğru yaklaşarak olanları anlamaya çalışıyor.

Çayla mum alevinin aksinin terslemecesine görüntülendiği,
Kırmızı mermerin alacağının yansımışlığında
Tiril tiril durulmuşlukta darmadağın olmuş heyecanlarda
Sanki koyu bal rengi can özü pırıltıları
Görmekte can havliyle yekiniyor.

Üçlü yiv şeklinde mermerden yapılmış kül tablası,
Bir dumana maruz kalmamışlığın huzurunda,
Müteşekkir bakıyor tatlı tatlı.
Çayın buğusundan gelen dumanı içine çekerek oh etmenin şahikasında
Mum alevinin titreşimleriyle oynaşıp duruyor...

Gözünü bir hayli kısmış avlanmanın dikkatine
Odaklanmış avcının hareketsizliğinde
Molalanan endişeler, alaca kuşağın alaca hoşluğuna
Yaslanmış duygulara,
Yerini terkederken,
Hasretin has cansızlığı ölgünleşen
Şömine alevine eşlik ediyor
Sanki Esmeriçe...

Güneşin destan yazdığı bu diyarda,
Güneş, ortak kabul etmese de yazdığı destanına;
Şöminede çitirdayan odunun ışığı, titreyen mumun alevi
Hatta avizelerin loşumsu ışıklarının camlara
Yansımalarının titreştirdiği oynaşlıklar adeta

Güneşe yalvarırcasına bu destana can atıyor katılmaya,
Güneşin destan yazdığı bu diyarda...

S. Edip Yörükoğlu